

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Дупница, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, IV-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мая В. Гиздова

при участието на секретаря МИЛЕНА М. КЪОСЕВА
като разглежда докладваното от Мая В. Гиздова Административно наказателно дело № 20231510201028 по описа за 2023 година

Обжалвано е Наказателно постановление № 23-0348-000652 от 31.07.2023 г., на Началник Група в ОДМВР гр. Кюстендил, РУ Дупница, с което на Г. Н. З. с ЕГН:*****, с постоянен адрес с.***, община Дупница, област Кюстендил, ул.***, са наложени административни наказания – „глоба“, в размер на 20.00 лева, на основание чл.180, ал.1, т.1, предл.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП и административно наказание – „глоба“, в размер на 10.00 лева на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С депозираната до съда жалба се моли наказателното постановление да бъде отменено така неправилно и незаконосъобразно, като се твърди, че не са извършени нарушения от страна на жалбоподателя. В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован не се явява, вместо него адвокат С., който поддържа депозираната жалба и отново моли наказателното постановление да бъде отменено по съображение подробно изложени в депозираната до съда жалба.

Въззиваемата страна – редовно призована за съдебно заседание не изпраща представител, и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в съвкупност, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

На 07.07.2023 г., в 13.27 часа, в гр. Дупница, ул. “Орлинска“, срещу дом №11, жалбоподателя паркира лек автомобил марка „****“, с рег. №****, като МПС закрива от

другите участници в движението пътен знак или сигнал.Водачът не представя КТ към СУМПС.Актът е бил съставен във връзка с възражение№348000-74-70 от 14.07.2023г.

За констатираното нарушение на водача бил съставен АУАН от 19.07.2023г., от В. Р. Х. мл.автоконтрольор,в присъствието на свидетеля И. Н. З..

Водачът подписал акта,с възражение,като екземпляр от същия му бил връчен.

Въз основа на така съставения акт е издадено и атакуваното наказателно постановление, в което е описана същата фактическа обстановка, нарушенията са квалифицирани по чл. 98,ал.1,т.1 и чл.100,ал.1,,т.1 от ЗДвП,.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел е разпитани-актосъставителя и свидетеля по акта.При разпита си същите са заявили,че не си спомнят случая,но потвърждават констатациите в акта за установяване на административно нарушение.

Съгласно така приетата фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е основателна.

Предвид изложената фактическа обстановка съдът счита, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

В производството по установяване на твърдените административни нарушения и налагане на административните наказания са допуснати съществени нарушения,които от една страна са давали до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, а от друга до нарушаване на строго формалния характер на административно наказателното производство. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е налице противоречие относно датата на извършване на твърдените нарушения.В наказателното постановление са посочени две различни дати на извършване на нарушенията -19.07.2023г., и 07.07.2023г.Посочването на точната дата на извършване на нарушенията е основен признак на състава на нарушението и е абсолютно необходим и задължителен реквизит както на акта за установяване на административно нарушение, така и на наказателното постановление,видно от разпоредбата на чл.57,ал.1,т.5 от ЗАНН.Освен това не става ясно въз основа на какво възражение №348000-74-70 от 14.07.2023г., е издаден АУАН.В НП за първи път е посочено коя точно хипотеза на чл.98,ал.1,т.1 от ЗДвП е приета за нарушена от страна на жалбоподателя.Това от своя страна също води до ограничаване правото на защита.В издаденото НП е налице противоречие между мотиви и санкция.В обстоятелствената част е записано,че жалбоподателя паркира процесното МПС на място на което МПС закрива пътен знак или сигнал,обаче жалбоподателя е наказан на основание чл.180,ал.1,т.1 т ЗДвП, чиито текст гласи:“Наказва се с глоба от 20.00 до 150.00 лева,водач,който наруши правилата за използване на светлините на ППС, за престой или паркиране,за използване на пътното платно,когато в резултат на нарушението е създадена

непосредствена опасност за движението.“

Нарушени са разпоредбите на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като нито в АУАН, нито в НП е извършено пълно и точно описание на нарушенията, както и няма описание на обстоятелствата, при които са били извършени, а в НП и на доказателствата, които ги потвърждават. Това води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

В административнонаказателното производство тежестта на доказване на извършеното административно нарушение и неговото авторство лежи върху административнонаказващия орган, който следва да докаже, че съответното лице е извършило виновно деяние, което представлява административно нарушение. По настоящото административнонаказателно производство освен акт за установяване на административно нарушение не са представени други релевантни доказателства. Административнонаказващият орган не ангажира доказателства в подкрепа на законосъобразността на издаденото наказателно постановление, с оглед на което административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателят не е доказано по безспорен и несъмнен начин, което е отделно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

АУАН и НП не притежават и необходимото съдържание по чл. 42, т. 4 и по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В двата акта липсва описание на нарушенията с техните съставомерни признаци.

Така мотивиран, съдът намира, че наказателното постановление се явява незаконосъобразно.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0348-000652 от 31.07.2023 г., на Началник Група в ОДМВР гр. Кюстендил, РУ Дупница, с което на Г. Н. З. с ЕГН:*****, с постоянен адрес с.***, община Дупница, област Кюстендил, ул.***, са наложени административни наказания – „глоба“, в размер на 20.00 лева, на основание чл.180, ал.1, т.1, предл.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП и административно наказание – „глоба“, в размер на 10.00 лева на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, **като незаконосъобразно.**

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението от страните пред Административен съд град Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____